

ADVOKÁTSKA KANCELÁRIA

Mgr. Radovan Hrádek – advokát

Ústavný súd
Slovenskej republiky
Hlavná 72
042 65 Košice

DOPORUČENE

02.06.2017

ÚSTAVNÁ SŤAŽNOSŤ

proti porušovaniu základných práv a slobôd podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky

Sťažovateľ: **Mgr. Stanislav Mizík**, narodený XX.XX.XXX, bytom XXXX, riadne zvolený poslanec Národnej rady Slovenskej republiky za politickú stranu Kotleba – Ľudová strana Naše Slovensko v VII. volebnom období

Zastúpený: **Mgr. Radovan Hrádek**, advokát, XXXXX, zapísaný v Slovenskej advokátskej komore pod č. 3277

Porušovateľ základného práva alebo slobody:

Národná rada Slovenskej republiky

Prílohy: Plnomocenstvo sťažovateľa advokátovi
Podľa textu

Predložené dvojmo doporučeným listom

I. SKUTKOVÝ STAV

1. Porušovateľom základných práv sťažovateľa je Národná rada Slovenskej republiky (ďalej len "NR SR"), ktorá je jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom Slovenskej republiky (čl. 72 Ústavy Slovenskej republiky).

2. Predseda Národnej rady SR Andrej Danko podal dňa 22.11.2016 Mandátovému a imunitnému výboru NR SR návrh na začatie disciplinárneho konania proti sťažovateľovi v zmysle ustanovenia § 136, ods. 2, písmeno a) zákona č. 350/1996 Z.z. o rokovacom poriadku NR SR (ďalej len „Rokovací poriadok NR SR“).

Dôkaz: Návrh predsedu NR SR z 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi (Príloha A)

3. Mandátový a imunitný výbor NR SR na 10. schôdzi výboru prijal dňa 30.11.2016 Uznesenie č. 17, ktorým začal disciplinárne konanie voči sťažovateľovi a požiadal predsedu výboru, aby tento zabezpečil vyžiadanie stanoviska sťažovateľa k návrhu predsedu NR SR.

Dôkaz: Uznesenie Mandátového a imunitného výboru NR SR č. 17 z 30.11.2016 (Príloha B)

4. Mandátový a imunitný výbor NR SR na 11. schôdzi výboru prijal dňa 07.12.2016 Uznesenie č. 20, v ktorom odporučil podľa § 139 ods. 1 Rokovacieho poriadku NR SR sťažovateľovi, aby sa na najbližšej schôdzi NR SR ospravedlnil za výroky pri výkone funkcie poslanca NR SR prednesené na 10. schôdzi NR SR.

Dôkaz: Uznesenie Mandátového a imunitného výboru NR SR č. 20 z 07.12.2017 (Príloha C)

5. Mandátový a imunitný výbor NR SR na 12. schôdzi výboru prijal Uznesenie č. 22, v ktorom konštatoval, že sťažovateľ sa za výroky prednesené na 10. schôdzi NR SR neospravedlnil. Zároveň výbor odporučil NR SR podľa § 139 Rokovacieho poriadku NR SR udeliť sťažovateľovi pokutu v sume 1000 €. Zároveň výbor poveril predsedu výboru Richarda Rašiho informovať NR SR o výsledku rokovania výboru a predložiť NR SR návrh uznesenia NR SR na udelenie tejto pokuty.

Dôkaz: Uznesenie Mandátového a imunitného výboru NR SR č. 22 z 08.02.2017 (Príloha D)

6. Návrh č. 432 Mandátového a imunitného výboru NR SR bol predložený na rokovanie NR SR vo februári 2017.

Dôkaz: Návrh Mandátového a imunitného výboru NR SR č. 432 z februára 2017 (Príloha E)

7. NR SR Uznesením č. 583 z 06.04.2017 (tlač 432) udelila na základe § 139 Rokovacieho poriadku NR SR sťažovateľovi pokutu v sume 1000 €.

Dôkaz: Uznesenie NR SR z 06.04.2017 číslo CRD-553/2017 (Príloha F)

II. VÝROKY SŤAŽOVATEĽA PREDNESENÉ V PLÉNE NR SR

1. Sťažovateľ predniesol na pôde NR SR nasledujúce výroky:

- A) „Pani ministerka je v klube priateľov Izraela, to je štátu, ktorý vznikol terorom extrémistických skupín“.
- B) „Pán Dostál nosí židovskú hviezdu toho istého štátu, ktorý predvádza extrémistickú politiku voči Palestínčanom, a tým ich vŕhá do osídíel moslimských extrémistov“.
- C) „Každý normálny Európan, kresťan či ateista, musí mať strach pred satansko-pedofilným dielom diabla, to je islamským náboženstvom“.

Dôkaz: Text návrhu Predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 1 a 2 (viď. príloha A)

2. Sťažovateľ na základe Uznesenia Mandátneho a imunitného výboru NR SR č. 19 zo dňa 07.12.2016, v ktorom odporučil podľa § 139 ods. 1 Rokovacieho poriadku NR SR sťažovateľovi, aby sa na najbližšej schôdzi NR SR ospravedlnil za výroky pri výkone funkcie poslanca NR SR prednesené na 10. schôdzi NR SR predniesol nasledovné:

„Vážený predseda Národnej rady pán Andrej Danko, keď si myslíte, že islam nie je pedofilné náboženstvo, tak si zoberte za ženu šesťročnú dievča, ako to Korán umožňuje. Keď si myslíte, že podrezávanie hrdiel kresťanom nie je satanizmus, tak kludne konvertujte na islam. Ak sa vás moje výroky o satansko-pedofilnom diele diabla dotkli, tak sa vám hlboko a hlboko, prehlboko ospravedlňujem, ale myslieť si to aj tak budem, pretože po dôkladnom preštudovaní Koránu sú jasné ich normy. Stovky veršov priamo podnecujú na nenávisť k nemuslimom. Je to 340 veršov. Stoosemdesiat veršov priamo podnecuje násilie a brutalitu. Toto nie je urážka islamu, to sú holé fakty. Ukážka: "Zabíjajte ich všade, kde ich dostihnete! Vyžeňte ich z miest, odkiaľ oni vás vyhnať! Avšak zavádzanie od viery je horšie ako zabitie. Ak vás napadnú, zabite ich! Takáto je odmena neveriacich. Pre tých z vás, ktorí od nášho náboženstva odpadnú a ako neveriaci zomrú, bude s nimi konanie na tomto i onom svete. Tie ohne obyvateľmi sa stanú a nesmrteľní v ňom budú. Nech teda bojujú na ceste Božej tí, ktorí si kupujú život pozemský, život budúci a ktorí bojujú na strane Božej a budú zabití, či zvíťazia, tým dáme nesmiernu odmenu." To je výzva na džihád. Čo sa týka neveriacich: "Neberte si medzi nimi priateľov, pokiaľ sa nevystahujú na cestu Božiu. Ak sa obrátia chrbtom, potom ich chyťte a zabite, kdekoľvek ich nájdete. A neberte si z nich ani priateľov, ani pomocníkov." Myslím, že to platí pre pána poslanca Dostála. "Ak sa nebudú držať ďalej od vás a nevzdajú sa vám na milosť a nezložia svoje ruky, vtedy ich chyťte a zabite, kdekoľvek ich nájdete. A nad týmto vám dávame právomoc zreteľnú. Nie ste to vy, kto ich zabil, ale Boh ich zabil. A nevrhal si tých, keď si vrhal, ale bol to Boh, kto vrhal, aby vyskúšal veriacich skúškou dobrou od neho prichádzajúcej. Ved' Boh počujúci je vševediaci. Ak uplynú posvätné mesiace, potom zabíjajte modloslužobníkov, kdekoľvek ich nájdete, zajímajte, obliehajte ich a

chystajte proti nim všemožné nástrahy. My sa veru previnilým pomstíme. Keď sa stretnete s neveriacimi, udríte ich do šíj, až im spôsobíte úplnú porážku. Pevne ich spútajte a potom ju, ich buď omilostíte alebo ich prepustíte za výkupné, pokiaľ vojna neodloží svoje bremeno (takzvané výpalníctvo)! Však bude nami na rypáku označený; chopte sa ho a v reťaziach ho zakovajte, potom v ohni pekelnom ho páľte! Potom reťazou 70 lakt'ov dlhou ho zviažte. Pre neveriacich sme reťaze, okovy a plameň šľahajúci pripravili. A odmenou tých, ktorí viedli vojnu proti Bohu a jeho poslovi a šírili na Zemi pohoršenie, bude, veru tak, že budú zabití alebo ukrižovaní, či budú im useknuté ich pravé ruky a ľavé nohy alebo budú zo zeme vyhnaní. A týmto dostane sa hanby na tomto svete, zakiaľ na onom svete ich očakáva trest nesmierny." Toto je tým, čo hovoria, že, o právach žien v moslimských krajinách. "Muži zaujímajú postavenie nad ženami preto, že Boh dal prednosť jedným z vás pred druhými a pretože muži dávajú z majetku svojho ženám. A cnostné ženy sú pokorne oddané a strážia, skryté, sa skryté kvôli tomu, čo Boh nariadil strážiť. A tie ich neposlušnosti sa obávajú, varujú, vykážte im miesta na spanie a bite ich." To je takzvané týranie blízkej a zverenej osoby. "Ak však budú poslušné, nevyhľadávajte proti nim dôvodu. A Boh je veru vznešený, veľký." Preto paragraf v našom trestnom práve č. 423, 350/2005, to je Trestný zákon, hanobenia rasy, národa a presvedčenia sa dá hravo aplikovať na každého, kto propaguje toto náboženstvo v našich pomeroch. V našej kultúre a právnom systéme sa nedajú aplikovať islamské zvyky a tie časti Koránu, ktoré sa týkajú mnohoženstva, to je takzvaná bigamia. Ďakujem za slovo“.

Dôkaz: <http://tv.nrsr.sk/videokanaly/osoba/7/Stanislav.Miz%C3%ADk?id=171945>

III. KVALIFIKÁCIA VÝROKOV SŤAŽOVATEĽA PREDSEDOM NR SR (PORUŠOVATEĽOM)

1. Predseda NR SR v odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi zo dňa 22.11.2016 uvádza skutočnosti týkajúce sa vzniku štátu Izrael, skutočnosti týkajúce sa Spojených štátov amerických a skutočnosti týkajúce sa islamu.

Dôkaz: *Text návrhu predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 2 (viď. príloha A)*

2. Predseda NR SR v odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi zo dňa 22.11.2016 sa jednoznačne stavia do pozície sudcu a rozhoduje o tom, že výroky sťažovateľa napĺňajú znaky skutkovej podstaty trestného činu hanobenia národa, rasy a presvedčenia, teda ustanovenia § 423 zákona č. 300/2005 Z.z. – Trestný zákon.

Dôkaz: *Text návrhu predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 2 (viď. príloha A)*

3. Predseda NR SR v odôvodnení návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi zo dňa 22.11.2016 ďalej deklaruje, bez akéhokoľvek dôkazu, že sťažovateľ, citujem:

„Pán poslanec Mgr. Stanislav Mizík súčasne svojimi výrokmí vykresľuje príslušníkov slovenského národa ako netolerantných ľudí.“

Dôkaz: Text návrhu predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 3 (viď. príloha A)

4. V prílohe č. 1 k odôvodneniu návrhu na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi zo dňa 22.11.2016, predseda NR SR prikladá ďalšie vyjadrenie osobností k výrokom sťažovateľa. Jedná sa o nasledujúce články a vyjadrenia:

- a) *„Fašistické prejavy chráni imunita. Dokedy?“* (29.10.2016; Pravda; mut., Slovensko, s. 2,3; iš, vv),
- b) *“Predseda židovských obcí sa pustil do Matoviča a kotlebovcov. Nepripustné, nepochopiteľné, anomálne, odkazuje im”* (05.11.2016; www.parlamentnlisty.sk; Aréna, 09:38, s. -; TASR),
- c) Vyjadrenie predsedu vlády SR, predsedu politickej strany Most Híd a stanovisko šéfa slovenskej diplomacie.

Dôkaz: Text návrhu predsedu NR SR zo dňa 22.11.2016 na začatie disciplinárneho konania voči sťažovateľovi, strana 3 (viď. príloha A)

IV. POSTAVENIE, PRÁVA A POVINNOSTI POSLANCA NR SR

1. V súlade s Ústavou SR, článkom 72, je NR SR jediným ústavodarným a zákonodarným orgánom SR. V súlade s článkom 73, ods. 2 je poslanec zástupca občanov. Poslanec vykonáva svoj mandát podľa svojho svedomia a presvedčenia a nie je viazaný príkazmi.

2. V súlade s Ústavou SR, článkom 75, ods. 1 poslanec skladá nasledovný poslanecký sľub:

„Sľubujem na svoju česť a svedomie vernosť Slovenskej republike. Svoje povinnosti budem plniť v záujme jej občanov. Budem dodržiavať ústavu a ostatné zákony a pracovať tak, aby sa uvádzali do života.“

3. Ústava SR, ustanovenie článku 78, ods. 2 uvádza:

„Za výroky pri výkone funkcie poslanca prednesené v Národnej rade Slovenskej republiky alebo v jej orgáne nemožno poslanca trestne stíhať, a to ani po zániku jeho mandátu. Poslanec podlieha disciplinárnej právomoci Národnej rady Slovenskej republiky.“

4. Ako uvádzajú Ján Svák a kol. v knihe Teória a prax legislatívy, tretie rozšírené vydanie z roku 2012, publikované Paneurópskou vysokou školou na stranách 99 - 101, citujem:

„Právny status poslanca zodpovedá tomuto jeho výnimočnému postaveniu ako legislatívnemu subjektu. Právny status poslanca je založený predovšetkým na základnom princípe zákazu imperatívneho mandátu.

V širšom slova zmysle a v kontexte s našou ústavnoprávnou úpravou zákaz imperatívneho mandátu znamená:

- *neodvolateľnosť poslanca,*
- *slobodu prejavu poslanca,*
- *nezávislosť poslanca na vôli voličov.*

Sloboda prejavu poslanca je oproti všeobecnej slobode prejavu (článok 26 Ústavy SR) rozšírená a osobitne chránená v prípade, že je realizovaná pri výkone funkcie poslanca a prednesená v NR SR, alebo jej orgáne. Pritom sa nemyslí na budovu parlamentu (teritoriálne hľadisko), ale na rokovanie parlamentu (procesné hľadisko) v každej jeho forme. Teda poslanec má osobitnú ochranu slobody prejavu aj pri tzv. zasadnutí výboru v Stredných Plachtinciach, ale nemá ju pri prednesoch urobených počas prestávky schôdze pléna národnej rady v tzv. poslanceckom bufete.“

5. Je evidentné, že voči poslancovi môže byť vedené disciplinárne konanie – disciplinárne stíhanie, ktoré môže viesť proti poslancovi Mandátový a imunitný výbor NR SR buď z vlastnej iniciatívy, alebo na návrh iného orgánu NR SR alebo poslanca, ktorý sa cíti byť urazený výrokom predneseným pri výkone jeho funkcie.

V. ARGUMENTY SŤAŽOVATEĽA PROTI DÔVODOM NA ZAČATIE DISCIPLINÁRNEHO KONANIA

1. Výroky sťažovateľa nesmerovali voči žiadnemu poslancovi NR SR. Jeho výroky smerovali voči argumentom ministerky spravodlivosti SR pani Lucie Žitňanskej, ktorá však nie je poslankyňou NR SR. Ako také nemôžu spadať pod ustanovenia Rokovacieho poriadku NR SR, kompetencie predsedu NR SR, a teda nemôžu byť predmetom disciplinárneho stíhania sťažovateľa.

2. Výroky sťažovateľa smerovali voči politike štátu Izrael s poukazom na skutočnosť, že podľa názoru sťažovateľa podopretého faktami, ktoré ďalej uvedieme, sťažovateľ vyslovil myšlienku, že štát Izrael vznikol terorom extrémistických skupín.

4. Výroky sťažovateľa smerovali voči náboženstvu islamu a nie proti moslimom.

5. Sťažovateľ v pozícii poslanca NR SR má právo slobody prejavu a môže sa vyjadrovať aj voči zahraničnej politike, ak má táto politika priamy dopad na prijímanie zákonov NR SR, a tak isto má právo slobody prejavu čo sa týka náboženstva.

6. Podľa presvedčenia sťažovateľa nie je možné aplikovať vyvodenie disciplinárneho konania voči poslancovi, ktorý v svojom prednese uvádza fakty a dôkazy týkajúce sa akýchkoľvek okolností, samozrejme pokiaľ nie sú namierené osobne voči niektorému inému poslancovi NR SR. Takéto osobné výroky sťažovateľ nikdy voči žiadnemu poslancovi NR SR nepredniesol a z uvedeného dôvodu sa žiadny poslanec NR SR nemôže cítiť dotknutý. Sťažovateľ vyriekol svoju kritiku voči politike štátu Izrael, voči politike vlády Spojených štátov amerických a vyslovil svoj názor na náboženstvo islam. Na tieto výroky má ako poslanec NR SR plné právo a nikto mu toto právo nemôže odobrať. A už vôbec nemôže byť za svoje názory disciplinárne stíhaný. Toto je v demokratickom štáte, založenom na kresťanských tradíciách, neprípustné.

7. Návrh na začatie disciplinárneho konania predsedom NR SR je de facto odsúdením sťažovateľa predsedom NR SR z trestného činu podľa § 423 zákona č. 300/2005 Z.z. – hanobenie národa, rasy a presvedčenia, pretože uvádza, že vyjadrenie sťažovateľa vo vzťahu k islamu, ktoré prirovnáva ku krutému, odpornému a neľudskému politickému systému napĺňa niektoré znaky skutkovej podstaty tohto trestného činu. Predseda NR SR nie je v postavení súdu, aby mohol interpretovať zákon a už toľko nie je v postavení, aby mohol na základe svojej úvahy niekoho odsudzovať, resp. určovať, či jeho konanie spĺňa alebo nespĺňa znaky akéhokoľvek trestného činu. Inými slovami, predseda NR SR chce pokutovať sťažovateľa na základe jeho presvedčenia, že jeho výroky by boli trestné, keby ho nechránila poslanecká imunita. Výrok sťažovateľa o islame nie je a nemôže byť podľa platnej legislatívy trestný, pretože nehovorí o moslimoch ako o jednotlivcoch, alebo o skupine osôb (tak ako to predpokladá Trestný zákon), ale hovorí výlučne o islame ako o náboženstve či politickom systéme. Ani výroky namierené proti štátu Izrael a výroky proti vláde Spojených štátov a Izraela nemôžu byť trestné, pretože Trestný zákon nepozná hanobenie štátu a hanobenie vlády.

8. Disciplinárne konanie a uloženie pokuty sťažovateľovi je nielen v rozpore so všetkými princípmi demokratického a právneho štátu, ale je podľa sťažovateľa aj v rozpore so zdravým rozumom, pravdou a spravodlivosťou. Výroky sťažovateľa nie sú v žiadnom prípade v rozpore so žiadnym platným zákonom SR. To znamená, že ak by sťažovateľ ani nebol poslancom NR SR, nehrozil by mu za spomenuté výroky žiadny postih, pokuta, alebo iná sankcia.

9. Je potrebné si položiť nasledovnú otázku: „Sú výroky sťažovateľa pravdivé? Ak sú pravdivé, potom neexistuje skutočne žiaden právny a morálny dôvod, prečo by mal byť odsúdený a už vôbec nie je dôvod na to, aby bol potrestaný.“

10. Podľa sťažovateľa, predseda NR SR, ktorý je občanom SR a podľa svojich slov uznáva kresťanskú vieru, sa cíti byť urazený výrokmí voči islamu, voči politike štátu Izrael a voči politike vlády Spojených štátov amerických. Predseda NR SR nie je ani predsedom izraelského parlamentu Knessete, ani predsedom amerického kongresu, podľa jeho vyjadrení nie je vyznávačom islamu.

11. V nadväznosti na bod V/9 tejto sťažnosti poukážeme na odôvodnenosť sťažovateľovho výroku.

a) Ak má nejaká osoba sex s 9 - ročným dievčaťom, je to evidentne znak pedofilnej úchylky. Ak je táto osoba zakladateľom nejakého náboženstva a jedna z jeho najdôležitejších postáv a túto skutočnosť nielenže nepopierajú, ale dokonca ani nijako neodsudzujú jeho stúpenci, je legitímne hovoriť o takomto náboženstve, tak ako to povedal sťažovateľ.

(Odpovedi na apologetiku: Mohamed a Aiša. (29. február 2016). *WikiIslam, the online resource on Islam*. Získané 08:12, 3. jún 2017, z //wikiislam.net/index.php?title=Odpovedi_na_apologetiku:_Mohamed_a_Aiša&oldid=114790)

(Aisha – Age at marriage. (2017, May 28). *Wikipedia, Slobodná encyklopédia*. Získané 08:49, 3. jún 2017, z //en.wikipedia.org/w/index.php?title=Aisha&oldid=782682031#Age_at_marriage)

b) Pokiaľ ide o toho, koho dielom je islam z náboženského hľadiska, tu je potrebné uviesť, že podľa najsvätejšej knihy všetkých kresťanov – Biblie, sú bohovia pohanov, čiže bohovia akéhokoľvek nekresťanského náboženstva, teda aj vrátane islamu, démoni. V Žalme 96:5 – „Lebo všetci bohovia pohanov sú démoni“. V Novom zákone v 1. liste Korint’anom 10:20 – „Ale čo (pohania) obetujú, to obetujú démonom, a nie Bohu. A ja nechcem, aby ste boli spoločníkmi démonov“. Z predošlého, použitím jednoduchej logiky vyplýva, že ktokoľvek z poslancov NR SR, a nielen nich, ale aj kresťanov povie, že podľa neho je islam démonické a pohanské náboženstvo, mal by byť potrestaný. Ak by sa postupovalo podľa tejto logiky, tak potom každý kresťan, ktorý verejne cituje výroky z Biblie, sa dopúšťa trestného činu. A toto je pre každého kresťana neprijateľné, pretože by to znamenalo zaprieť svoju vieru a teda zaprieť Pána Boha.

c) Sťažovateľovo vyhlásenie kritizujúce štát Izrael a jeho vládu (extrémistická politika voči Palestínčanom) je odvodená z jeho faktických a preukázateľných zistení. Jedná sa o:

- Knihy palestínskeho spisovateľa **Nidala Saleha**, ktorý je štátnym občanom SR a žije trvale na Slovensku. Jedná sa o knihy „Prečo sa vraždí v Izraeli?“ (vydal EKO-KONZULT v roku 2002), „Nedotknuteľní“ (vydal EKO-KONZULT v roku 2009) a „Dilema islamskej rétoriky“ (vydal EKO-KONZULT v roku 2008).

d) Izrael ako štát skutočne vznikol významným príspevom teroristickej činnosti, a to rôznych sionistických organizácií, ako boli Irgun, Lechi, Hagana či Palmach.

- **Irgun** (hebr. ארגון, doslova „Organizácia“; celým názvom hebr. הָאֲרְגוֹן הַצְבָּאִי הַלְאָמִי – *Ha-Irgun ha-cvai ha-leumi be-erec Jisrael*, dosl. „Národná vojenská organizácia v zemi izraelskej“), známy aj pod akronymom **Ecel** (hebr. : אצל) bola ozbrojená podzemná sionistická skupina, ktorá pôsobila v rokoch 1931 až 1948 v britskej mandátnej Palestíne. Vznikol ako ozbrojená skupina revizionistického sionizmu v reakcii na arabské nepokoje v mandátnej Palestíne. Podľa historika Howarda Sachara bola ideológia Irgunu „priamo založená na učení Vladimira Žabotinského; teda, každý Žid má právo prísť do Palestíny, len aktívna odvetva odradí

Arabov, len židovská armáda zaistí židovský štát.“ Spojené kráľovstvo považovalo Irgun za teroristickú organizáciu.

Irgun vznikol štiepením dominantnej židovskej vojenskej organizácie Hagana, keď niektorí členovia nesúhlasili s jej vojenskou stratégiou zdržanlivosti (havlaga) voči arabským protizidovským útokom, ale sčasti aj preto, že bola zložená vcelku zo stúpencov ľavicového sionistického hnutia. Zo začiatku bola nová revizionistická skupina označovaná ako **Hagana Bet** (הגנה ב, **Hagana ha-leumit** (הגנה הלאומית) alebo **ha-Ma'amad** (דמעמה). K ďalšiemu štiepeniu, tentoraz v Irgune, došlo v roku 1940 potom, ako sa zaviazal počas druhej svetovej vojny neútočiť na britské vojenské ciele. To viedlo skupinu radikálnych členov okolo Avrahama Sterna k založeniu vlastnej skupiny s názvom Lechi (alebo Sternova skupina či pejoratívne Sternov gang).

Keď sa koncom roku 1943 ujal vedenia skupiny Menachem Begin, vyhlásil Irgun vo februári 1944 odboj proti Britom. Medzi aktivity Irgunu patrili napríklad bombový útok na hotel Kráľa Dávida v Jeruzaleme (júl 1946), bombový útok na britské veľvyslanectvo v Ríme (október 1946), oslobodenie židovských väzňov z väznice v Akku (máj 1947) a masaker v arabskej dedine Dejr Jásin (apríl 1948).

Po vzniku Izraela bol Irgun rozpustený v izraelskej armáde. Jeho posledný vodca Menachem Begin následne založil stranu Cherut, ktorá bola v prvých izraelských parlamentných voľbách zvolená do Knesetu. Vďaka svojim postojom, predsedovi a previazanosti s Irgunom sa ale Cherut dostal do izolácie a na dlhé roky sa stal hlavnou opozičnou stranou. V 60. a 70. rokoch sa Cherut zlúčil s niekoľkými stredovými a pravicovými stranami najprv do aliancie Gachal, neskôr do strany Likud, ktorá je na izraelskej politickej scéne dodnes. Vo voľbách v roku 1977 vyhral Beginov Likud parlamentné voľby a on sa tak stal prvým izraelským pravicovým premiérom.

(Irgun. (7. november 2015). *Wikipédia, Slobodná encyklopédia*. Získané 08:12, 3. jún 2017 z //sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Irgun&oldid=6154310)

- **Lechi** (hebr. : לח"י, akronym pre *Lochamej Cherut Jisrael*, tzn. **Bojovníci za slobodu Izraela**, hebr. : לחמי - חרות לוחמי - ישראל) bola ozbrojená podzemná sionistická skupina v mandátnej Palestíne. Jej cieľom bolo násilne vyhnúť britskú správu z Palestíny, umožniť neobmedzenú imigráciu Židov a vytvorenie židovského štátu. Na začiatku sa volala **Národná vojenská organizácia v Izraeli**. Niekedy sa Lechi označovala podľa jej zakladateľa Avrahama Sterna ako **Sternova skupina** či (názvom, ktorým používali Briti) **Sternov gang**.

Najmenšia a najradikálnejšia z troch sionistických vojenských skupín (Hagana, Irgun a Lechi) nikdy nemala viac než niekoľko sto členov. Lechi sa v roku 1940 odtrhla od Irgunu a v roku 1948 sa identifikovala s náboženským sionizmom (aj keď väčšina členov neboli ortodoxní Židia), ako aj s ľavicovým nacionalizmom (aj keď väčšina členov chcela zostať politicky nestranná). Lechi bola v pozadí vraždy lorda Moyna v Káhire v novembri 1944 a uskutočnila celý rad útokov proti britskej správe a palestínskym Arabom. Britská mandátna správa ju označila za teroristickú organizáciu a novo vzniknutá izraelská vláda ju zakázala podľa protiteroristického zákona, schváleného tri dni potom, ako príslušník Lechi v septembri 1948 zavraždil vyslanca

Organizácie spojených národov Folke Bernardotta. Rada bezpečnosti OSN označila Bernardotťeho vrahov za „kriminálnu skupinu teroristov a Lechi obdobne odsúdil aj ďalší vyslanec OSN Ralph Bunche.

14. februára 1949 vyhlásil Izrael amnestiu, ktorá sa vzťahovala na všetkých členov Lechi. V roku 1980 bola skupina poctená zavedením stuhy Lechi, vojenského vyznamenania udeľovaného „za vojenskú službu pred založením Štátu Izrael.“ Jedným z vodcov Lechi bol aj neskorší izraelský premiér Jicchak Šamir.

Lechi. (6. apríl 2016). *Wikipédia, Slobodná encyklopédia*. Získané 08:14, 3. jún 2017 z [//sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Lechi&oldid=6254567](https://sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Lechi&oldid=6254567).

- **Hagana.** Predchodcom Hagany bol ha-Šomer (doslova *Spolok strážcov*) založený v roku 1909. Šlo o malú skupinku židovských imigrantov, ktorí za ročný poplatok strážili osady. Skupinka mala do 100 členov.

Predstavitelia jišuvu založili Haganu, aby chránila židovské poľnohospodárske osady, pretože sa po arabských nepokojoch v rokoch 1920 a 1921 domnievali, že Briti, ktorí získali od Spoločnosti národov mandát v Palestíne, nemajú ambíciu vojensky konfrontovať Arabov, ktorí v tom čase útočili na palestínskych Židov. V roku 1921 sa konal prvý kurz pre veliteľov Hagany organizovaný v Tel Avive a v Kfar Giladi. V rokoch 1920-1929 Hagane chýbalo silné centrálné vedenie. „Jednotky“ Hagany boli veľmi početne obmedzené a slabo vyzbrojené. Boli zložené prevažne zo židovských farmárov, ktorí začali brániť svoje farmy a kibucy. Úloha Hagany sa dramaticky zmenila po arabských nepokojoch v roku 1929, najmä po masakre v meste Hebron, ktorý bol ich súčasťou a ktorý viedol k etnickým čistkám a k vysťahovaniu všetkých Židov z Hebronu. Stala sa rozsiahlou organizáciou zahrňujúcou takmer všetku mládež a dospelých z židovských osád, rovnako ako tisíce obyvateľov miest. Získala cudzie zbrane a začala rozvíjať dielne na výrobu ručných granátov a jednoduchého vojenského vybavenia. Z netrénovaných milícií sa tak stala zárodočná armáda.

V roku 1936 bolo v radách Hagany okolo 10 000 mobilizovaných mužov a takmer 40 000 rezervistov. V rokoch 1936-1939, kedy prepuklo arabské povstanie v Palestíne, sa Hagana aktívne zapojila do ochrany britských záujmov a potlačenia arabskej revolty. Do velenia Hagany sa vtedy zapojil Jicchak Sade, ktorý presadzoval ofenzívnu taktiku spočívajúcu v odvetných výpadoch proti arabským ozbrojencom. Prvý takýto protiúder podnikla Hagana pod jeho velením v júni 1936, kedy špeciálna jednotka ha-Nodedet zasiahla v Judských horách v okolí Jeruzalema. Na financovanie rozvoja židovských vojenských síl na seba židovská komunita v mandátnej Palestíne roku 1938 uvalila daň kofe ha-jišuv. Jej zavedenie inicioval najmä sionistický funkcionár Aharon Cizling.

Aj keď britské úrady oficiálne Haganu neuznávali, britské tajné služby s Haganou spolupracovali. V rámci spolupráce s Britmi tak vznikla Židovská osadnícka polícia (*Jewish Settlement Police*), Židovská pomocná polícia (*Jewish Auxiliary Police*) a Špeciálne nočné oddiely (*Special Night Squads*). Skúsenosti z bitiek získané počas veľkého povstania boli veľmi užitočné v roku 1948 v arabsko-izraelskej vojne (vojna o nezávislosť).

V roku 1931 sa z Hagany odklonilo najpravicovejšie krídlo a utvorilo Irgun Cvai-Leumi (Národnú vojenskú organizáciu), viac známu ako Irgun (alebo ako jej hebrejská skratka, vyslovovaná ako „ha-Ecel“). Toto krídlo bolo nespokojné s politikou zdržanlivosti v okamihu, keď boli konfrontovaní s britským a arabským tlakom. Irgun sa rozštiepil v roku 1940 a jeho odnož sa stala známou ako Lechi (hebrejská skratka - Lochamej cherut Jisrael - Slobodní bojovníci Izraela - ako aj vďaka Britom známou ako „Sternov gang“, pomenovaný po ich vodcovi Avrahamovi Sternovi).

Briti od roku 1939 značne obmedzovali imigráciu Židov do Palestíny. Ako reakciu založila Hagana jednotky Palmach (Úderné jednotky, hebr. *Plugot machac*), ktoré organizovali aj ilegálnu imigráciu Židov do Palestíny. V uplynulej dekáde druhej imigračnej vlny (Haapala alebo Alija Bet) do Palestíny priviedli približne 100 000 Židov na viac než sto lodiach. Palmach organizoval aj demonštrácie proti britským imigračným kvótam.

Hagana spolupracovala v roku 1944 po atentáte na Lorda Moyna (britského ministra pre Blízky východ) na lapení, vypočúvaní a v niektorých prípadoch i na deportácii zainteresovaných členov skupiny Lechi. Táto akcia, nazvaná *Saison* (obdobie lovu) vážne demoralizovala Irgun a obmedzila jeho aktivity.

Saison síce pozastavil Irgun, neukončil však spoluprácu medzi Haganou a Sternovou skupinou. Tieto tri skupiny mali odlišné funkcie, slúžili na odsun Britov z Palestíny a mali učiniť z Palestíny židovský štát. Menachem Begin, veliteľ Irgunu, v roku 1944 vyhlásil: „V skutočnosti existuje rozdelenie úloh; jedna organizácia háji individuálny terorizmus (Lechi), iná vedie sporadické vojenské operácie (Irgun) a existuje tretia organizácia, ktorá sa pripravuje na svoju konečnú úlohu v rozhodujúcej vojne.“

(Hagana. (2. marec 2016). *Wikipédia, Slobodná encyklopédia*. Získané 08:16, 3. jún 2017 z //sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Hagana&oldid=6233175.)

- **Palmach** (hebr. : פלמ"ח akronym pre Plugot machac, po hebrejsky פלוגות (מח"ב boli elitné úderné jednotky, súčasť Hagany a neoficiálna armáda židovskej komunity (jišuv) v Palestíne počas britského mandátu. Palmach bola založená 15. mája 1941 a do začlenenia do Izraelských obranných síl v roku 1948 mala veľkosť troch bojových brigád. Jej súčasťou boli aj pomocné jednotky a jednotky spravodajstva. Byť palmachnikom (príslušníkom Palmachu) sa nechápalo len ako plnenie vojenských povinností, ale aj ako spôsob života. Z radov Palmach vyšli neskoršie významné osobnosti Izraela, napr. Jicchak Sade, Jigal Alon, Jicchak Rabin či Moše Dajan.

Palmach založilo britské armádne velenie a Hagana 15. mája 1941 s cieľom pomôcť britským jednotkám chrániť Palestínu pred hrozbou zo strany nacistického Nemecka.

Po spojeneckom víťazstve pri Al-Alamajne v roku 1943 Briti nariadili rozpustiť Palmach. Celá organizácia však namiesto toho prešla do ilegality.

So zákazom činnosti z britskej strany prišiel aj koniec financovania činnosti Palmach, preto sa prijal návrh začleniť príslušníkov Palmach do systému kibucov. Princíp spočíval v samozásobovaní, teda v tom, že každý kibuc by prijal medzi seba čatu

príslušníkov Palmach a zabezpečil by pre ňu ubytovanie, jedlo a ďalšie potreby. Čata za to zaisťovala ochranu kibucu a zároveň sa jej príslušníci zapojovali do poľnohospodárskych prác. Každý palmachnik bol každý mesiac povinný odpracovať 14 dní, osem dní chodil na vojenský výcvik a sedem dní mal voľno. Návrh uviedli do praxe v auguste 1942. Nespornými výhodami tohoto systému bolo, že sa tak udržovala nezávislá a ľahko zmobilizovateľná armáda, ktorú bolo veľmi ťažké sledovať. Navyše sa objavil nesporný finančný efekt, prácou si príslušníci Palmach dokázali zaistiť až 80 % výdajov. Takto ušetrené peniaze mohla Hagana využiť na výcvik a nákup zbraní. Zároveň sa uľahčil odvod ľudí z kibucov a mošavov. Príslušníkov Palmach v kibucoch aj vzdelávali v ideáloch sionizmu.

Neskôr sa odsúhlasilo, že vojenský výcvik absolvujú všetky osoby vo veku 18–20 rokov. Vďaka tomu počet príslušníkov Palmach stúpol.

Po založení Izraelských obranných síl bola Palmach reorganizovaná do dvoch brigád v rámci IOS; do Negevskej brigády a Jiftašskej brigády.

(Palmach. (2016, apríl 6). *Wikipédia, Slobodná encyklopédia*. Získané 08:17, 3. jún 2017 z //sk.wikipedia.org/w/index.php?title=Palmach&oldid=6254504.)

12. Záverom k hore uvedeným argumentom:

Ak pripustíme skutočnosť, že poslanec NR SR z akejkoľvek politickej strany, ktorý je riadne zvolený do NR SR, bude podrobený disciplinárnemu konaniu a následne sankcionovaný za svoje výroky v pléne NR SR, tak ako je v tomto prípade sťažovateľ, dopustíme sa porušenia Ústavy SR a zákonov platných v SR. Žiaden z poslancov si potom nebude istý, či sa môže vyjadriť v pléne NR SR „podľa svojho vedomia a svedomia“. Tým dôjde nielen k obmedzeniu práv poslanca, ale aj k jeho zastrašeniu, aby prezentoval svoje fakticky podložené výroky v súlade s výkonom jeho mandátu. Toto je v právnom štáte a demokracii neprípustné.

Inou otázkou je začatie disciplinárneho konania voči poslancovi NR SR, ktoré môže byť samozrejme iniciované NR SR v súlade s Rokovacím poriadkom NR SR, no disciplinárne konanie môže byť iniciované podľa názoru sťažovateľa len na základe hrubých a útočných výrokov proti konkrétnemu poslancovi NR SR, alebo za disciplinárne prehrešky spáchané poslancom pri výkone jeho poslaneckého mandátu (napr. neospravedlnená neúčast' na jednaní NR SR, hlasovanie za iného poslanca NR SR, opilstvo, atď.). Vtedy je disciplinárne konanie na mieste. A vtedy je aj postih poslanca za disciplinárny prehrešok legitímny a odôvodnený. No nemôže to byť v žiadnom prípade za výroky poslanca vyrieknuté v pléne NR SR, potvrdené faktami.

V rámci Rokovacieho poriadku NR SR a ani v rámci akéhokoľvek zákona, predpisu, alebo nariadenia platného pre poslancov NR SR neexistuje žiaden predpis, ktorý by určoval aký druh výrokov je zakázaný, resp. spôsobilý iného poslanca oprávnene uraziť.

VI. PRÁVOMOC ÚSTAVNÉHO SÚDU SR VO VECI

Ústavný súd SR je oprávnený a povinný chrániť základné práva a slobody, ak o ich ochrane nerozhoduje iný súd. Vzhľadom na charakter právneho aktu, ktorým boli porušené základné práva sťažovateľa (uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky), ako aj vzhľadom na skutočnosť, že porušovateľom základných práv je v tomto prípade Národná rada Slovenskej republiky, nie je možné dovolávať sa ochrany základných práv u žiadneho iného súdu, pretože žiadny zákon nespĺnomocňuje všeobecné súdy preskúmať ústavnosť uznesení NR SR.

Vzhľadom na tieto skutočnosti je tiež evidentné, že sťažovateľ nemohol proti rozhodnutiu porušovateľa uplatniť žiadne opravné prostriedky alebo iné právne prostriedky, keďže žiadne opravné ani iné právne prostriedky vo vzťahu k uzneseniu NR SR pre sťažovateľa neexistujú.

Z uvedeného vyplýva, že Ústavný súd SR je oprávnený a povinný vo veci konať.

VII. LEHOTA NA PODANIE SŤAŽNOSTI

1. Lehota na podanie sťažnosti na Ústavný súd SR je 06.06.2017. NR SR schválila uznesenie č. 584, ktorým porušila základné práva sťažovateľa 06.04.2017. Podľa § 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov možno sťažnosť podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky podať v lehote do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia, opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu.

2. Podľa § 31a zákona č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov *“ak tento zákon neustanovuje inak a povaha veci to nevyklučuje, použijú sa na konanie pred Ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku alebo Trestného poriadku”*.

3. Podľa Občianskeho súdneho poriadku *“lehoty určené podľa týždňov, mesiacov alebo rokov končia sa uplynutím toho dňa, ktorý sa svojím označením zhoduje s dňom, keď došlo k skutočnosti určujúcej začiatok lehoty”* (§ 57 ods. 2 OSP).

4. Sťažnosť sa predkladá v zákonom stanovenej lehote.

VIII. NÁVRH NA ROZHODNUTIE VO VECI SAMEJ

Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd Slovenskej republiky po predbežnom prerokovaní prijal sťažnosť na ďalšie konanie.

Dôvody:

(i) Podľa § 25 ods. 2 zákona NR SR č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení ústavných sudcov v znení neskorších predpisov:

“návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá Ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene, môže Ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.”

(ii) Ústavný súd SR má podľa čl. 127 Ústavy SR právomoc rozhodovať o sťažnostiach fyzických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd. Nami predkladaná sťažnosť je takouto sťažnosťou. Predkladaná sťažnosť má náležitosti predpísané zákonom č. 38/1993 Z.z.:

- a) podáva sa písomne, obsahuje, akej veci sa týka, kto ju podáva, proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa sťažovateľ domáha, odôvodnenie návrhu, navrhované dôkazy, preukazujúce odôvodnenie návrhu a je podpísaný právnym zástupcom sťažovateľa (§ 20 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z.),
- b) k sťažnosti je pripojené splnomocnenie na zastupovanie sťažovateľa advokátom, v ktorom je uvedené, že splnomocnenie sa udeľuje na zastupovanie pred Ústavným súdom SR (§ 20 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z.),
- c) sťažnosť obsahuje označenie, ktoré základné právo sa podľa sťažovateľa porušilo, právoplatné rozhodnutie, ktorým sa základné právo porušilo, a označenie proti komu sťažnosť smeruje (§ 50 ods. 1 zákona č. 38/1993 Z.z.),
- d) k sťažnosti je pripojená kópia právoplatného rozhodnutia (§ 50 ods. 2 zákona č. 38/1993 Z.z.).

(iii) Návrh na začatie konania nie je neprípustný, pretože sa netýka veci, o ktorej Ústavný súd SR už rozhodol, ani Ústavný súd SR v tejto veci nekoná, ani sa ním sťažovatelia nedomáhajú preskúmania rozhodnutia Ústavného súdu SR (§ 24 zákona č. 38/1993 Z.z.) a sťažovatelia nemajú voči rozhodnutiu, ktorým prišlo k porušeniu ich základného práva žiadne opravné prostriedky, ani iné právne prostriedky (§ 52 zákona č. 38/1993 Z.z.).

(iv) Návrh sa predkladá oprávnenou osobou, pretože podľa § 18 ods. 1 písm. f) Ústavný súd začne konanie, ak návrh podá každý, o ktorého práve sa má konať v prípadoch stanovených v čl. 127 a čl. 127a Ústavy SR.

(v) Návrh sa nepodáva oneskorene, pretože podľa čl. 53 ods. 3 zákona č. 38/1993 Z.z. *“sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia”* a sťažnosť sa predkladá pred uplynutím uvedenej lehoty.

(vi) Návrh nie je zjavne neopodstatnený, keďže ním sťažovateľ namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 127 Ústavy SR, a predkladá návrh ústavou aj zákonom predpísaným spôsobom.

Z hore uvedeného je evidentné, že neexistuje žiadny dôvod, aby Ústavný súd SR odmietol návrh na prerokovanie sťažnosti. Pretože neexistuje žiadny dôvod na odloženie alebo odmietnutie návrhu, sťažnosť by mala byť prijatá na ďalšie konanie v plnom rozsahu.

Sťažovateľ navrhuje, aby Ústavný súd SR na základe dôvodov uvedených v sťažnosti po jej prerokovaní rozhodol nasledovne:

1. Sťažnosti sa **vyhovuje**.
2. Uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky č. 584 zo 06.04.2017 sa podľa čl. 127 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a podľa § 56 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z.z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov sa **zrušuje**.

Sťažovateľ si uplatňuje nárok na náhradu trov konania v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi upravujúcimi platenie a náhradu trov konania.
